

GESCHILLENCOMMISSIE KYNOLOGIE

Uitspraak als bedoeld in artikel VII.16 van het Kynologisch Reglement (KR)

Zaaknummer: GC 2022-02

@@@ [naam eiser] (eiser),
gemachtigde @@@ [naam gemachtigde],

en

het bestuur van de Raad van Beheer op Kynologisch gebied in Nederland (verweerder),
gemachtigde mr. D.F. Dokkum.

Procesverloop

Bij e-mail van 18 januari 2022 heeft verweerder besloten het in Duitsland aan eisers hond @@@ [naam & NHSB nummer hond] opgelegde fokverbod over te nemen en @@@ [naam hond] per datum van het besluit een fokverbod op te leggen. Eiser heeft hiertegen bezwaar gemaakt.

Bij e-mail van 7 februari 2022 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard (het bestreden besluit). Eiser heeft hiertegen beroep ingesteld.

Eiser heeft nog een aanvullend beroepschrift (met bijlagen) ingediend en van verweerder is een reactie op het beroep (met bijlagen) ontvangen.

De zitting van de Geschillencommissie heeft plaatsgevonden op 20 april 2022. Eiser was aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Tevens waren als belangstellenden aanwezig @@@ [namen van drie belangstellenden]. Namens verweerder waren aanwezig zijn gemachtigde en mevrouw E. Siebel, bestuurslid. De Geschillencommissie heeft op de zitting het onderzoek gesloten¹ en meegedeeld binnen acht weken uitspraak te doen.

Overwegingen

1.1. Eiser is eigenaar van @@@ [naam hond], een uit Duitsland afkomstige Duitse Staande Langhaar reu. Aan @@@ [naam hond] is in Duitsland in 2015 of 2016 een zogenoemde 'Zuchtsperre' (fokverbod) opgelegd, welk fokverbod nog steeds van kracht is. Dit fokverbod is vermeld op zijn Duitse stamboom. In 2017 heeft eiser @@@ [naam hond] geïmporteerd en laten inschrijven in het Nederlandse Hondenstamboek (NHSB).

1.2. Na oplegging van het fokverbod heeft @@@ [naam hond] eenmaal een Nederlandse Duitse Staande Langhaar teef gedekt. De nakomelingen zijn ingeschreven in het NHSB. Met één van die nakomelingen is ook gefokt en de uit die dekking afkomstige nakomelingen zijn eveneens ingeschreven in het NHSB.

1.3. Aanleiding voor het besluit van 18 januari 2022 was een brief van 19 november 2021 van de secretaris van de Nederlandse vereniging langhaar (NVL) aan verweerder waarin werd gewezen op het in Duitsland aan @@@ [naam hond] opgelegde fokverbod. De NVL uitte daarin de wens dat op

¹ De Geschillencommissie betreft de na de zitting aan haar toegestuurde e-mailberichten van partijen dus niet in haar beoordeling, zoals al bij e-mail van 5 mei 2022 aan partijen kenbaar is gemaakt.

grond van nieuwe regels in het Kynologisch Reglement (KR) dit fokverbod voor @@@ [naam hond] en zijn nakomelingen zou worden overgenomen.

2. Per 15 november 2021 is het KR gewijzigd. Sindsdien luidt artikel VIII.9, voor zover in deze zaak van belang:
 1. (...) Een Fokverbod dat door een buitenlandse door de FCI² erkende stamboekhouding is opgelegd, wordt in de Nederlandse stamboekhouding overgenomen.
 2. (...) Een door een buitenlandse door de FCI erkende stamboekhouding opgelegd Fokverbod kan alleen door de betreffende buitenlandse stamboekhouding worden ingetrokken. Indien naar de mening van het Bestuur de betreffende buitenlandse stamboekhouding een fout heeft gemaakt, zal met hen contact worden opgenomen inzake het intrekken van het Fokverbod.

3. Verweerder stelt zich - kort samengevat - op het standpunt dat hij op grond van het KR verplicht is het Duitse fokverbod over te nemen. Dat dit niet eerder is gebeurd, is omdat het KR tot 15 november 2021 geen regels omtrent fokverboden kende. Het fokverbod wordt daarom ook niet met terugwerkende kracht opgelegd en geldt niet voor de nakomelingen van @@@ [naam hond] die al in Nederland zijn geboren en in het NHSB zijn ingeschreven.

4. Eiser is het niet met verweerder eens. Hij voert - kort samengevat - het volgende aan.
 - Het Duitse fokverbod en het door verweerder opgelegde fokverbod zijn opgelegd in strijd met de regels van de FCI omdat bij @@@ [naam hond] geen sprake is van overmatige angst of een aandoening/gebrek dat een fokverbod rechtvaardigt. Het besluit van verweerder heeft daarom een onrechtmatige basis. @@@ [naam hond] had in Duitsland dan wel Nederland een herkeuring moeten krijgen.
 - Omdat het Duitse fokverbod in strijd met de regels van de FCI is genomen, is sprake van een fout als bedoeld in artikel VIII.9, tweede lid, van het KR. Verweerder had daarom contact moeten opnemen met de Duitse Nationale Kennelclub om te bewerkstelligen dat het Duitse fokverbod wordt ingetrokken.
 - De regelgeving van het FCI bevat geen verplichting voor verweerder om een fokverbod op te leggen aan een hond die een buitenlands fokverbod heeft.
 - Het tuchtcollege heeft in 2019 na een klacht van het bestuur van de NVL eiser vrijgesproken van het fokken met een hond met een ernstige aandoening. Door het opleggen van het fokverbod door verweerder wordt eiser opnieuw veroordeeld voor een feit waarvan hij eerder was vrijgesproken.
 - Verweerder heeft in vergelijkbare gevallen buitenlandse fokverboden niet overgenomen en handelt daarom in strijd met het gelijkheidsbeginsel.
 - Ook handelt verweerder in strijd met de redelijkheid en billijkheid door 'tijdens de wedstrijd de spelregels te veranderen' en @@@ [naam hond] na wijziging van het KR, jaren nadat hij is ingeschreven in het NHSB, alsnog een Nederlands fokverbod op te leggen.
 - Het KR kent niet de mogelijkheid een fokverbod op te leggen op verzoek van een rasvereniging. Bovendien wordt, mede gelet op de spanningen binnen de NVL, betwijfeld of het bestuur dan wel de secretaris van de NVL wel bevoegd was het verzoek in te dienen namens de NVL.
 - De heer F. Krijbolder, bestuurslid van verweerder, heeft zich op sociale media uitgelaten over het fokverbod van @@@ [naam hond] en over de gespannen verhoudingen binnen de NVL die vermoedelijk mede ten grondslag liggen aan het verzoek van de NVL aan @@@ [naam hond] een fokverbod op te leggen. Uit deze berichten blijkt dat sprake is van vooringenomenheid bij (ten minste één bestuurslid van) verweerder, wat de besluiten van verweerder onbehoorlijk maakt.

² Fédération Cynologique Internationale, een wereldwijd overkoepelend orgaan van kennelclubs waar ook de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland lid van is.

5. De Geschillencommissie stelt voorop dat zij, anders dan eiser, de besluiten van verweerder niet zo begrijpt dat verweerder heeft bedoeld zelf een fokverbod op te leggen. Weliswaar roept de door verweerder in zijn besluiten gebruikte term ‘het opleggen van een fokverbod’ verwarring op, maar uit de overige inhoud van de besluiten blijkt dat verweerder heeft besloten om (zoals ook expliciet is vermeld in het besluit van 18 januari 2022) “het in het buitenland opgelegde fokverbod (...) over te nemen”. Verweerder baseert zijn besluit van 18 januari 2022 immers niet op eigen bevindingen over @@@ [naam hond] maar legt daaraan het Duitse fokverbod ten grondslag en stelt verplicht te zijn dit fokverbod over te nemen.

6.1. Met verweerder is de Geschillencommissie van oordeel dat artikel VIII.9, eerste lid, van het KR verweerder verplicht een fokverbod dat is opgelegd door een buitenlandse door de FCI erkende stamboekhouding (een buitenlands fokverbod) over te nemen. De formulering ‘wordt overgenomen’ is dwingend en laat verweerder geen ruimte om - om wat voor reden dan ook - anders te beslissen en af te zien van het overnemen van een dergelijk fokverbod. Aan deze verplichting ligt, zo begrijpt de Geschillencommissie uit onder meer artikel VIII.9 van het KR, het in het internationale recht bekende vertrouwensbeginsel ten grondslag; het vertrouwen dat alle bij de FCI aangesloten kennelclubs en stamboekhoudingen in overeenstemming met de regelgeving van de FCI handelen en de naleving daarvan ten aanzien van een ieder waarborgen. Dit beginsel brengt mee dat verweerder besluiten van buitenlandse kennelclubs en stamboekhoudingen moet respecteren, wat ook blijkt uit de bepaling dat een in het buitenland opgelegd fokverbod enkel door de betreffende buitenlandse stamboekhouding kan worden ingetrokken (zie artikel VIII.9, tweede lid, van het KR). Verweerder kon op grond van de sinds 15 november 2021 geldende bepalingen in het KR dus niet anders beslissen dan tot overneming van het Duitse fokverbod.

6.2. Uit wat onder 6.1. is overwogen, volgt dat eiser zich er tegenover verweerder niet met vrucht op kan beroepen dat het Duitse fokverbod ten onrechte en in strijd met de regelgeving van de FCI is opgelegd. Eiser moet daarover bij de Duitse stamboekhouding dan wel de Duitse kennelclub klagen. Voorts kan een herkeuring van @@@ [naam hond] in Nederland eiser niet baten, omdat die er niet toe kan leiden dat het Duitse fokverbod ongedaan wordt gemaakt of dat verweerder kan afzien van het overnemen van dit fokverbod. Verweerder is daarom niet tot zo’n herkeuring gehouden.

6.3. De Geschillencommissie volgt eiser niet in zijn stelling dat sprake is van een fout als bedoeld in artikel VIII.9, tweede lid, van het KR. Gelet op wat onder 6.1 is overwogen, is het uitgangspunt dat verweerder besluiten van buitenlandse stamboekhoudingen moet respecteren. Dit brengt mee dat de bepaling in artikel VIII.9, tweede lid, van het KR over het opnemen van contact inzake het intrekken van het fokverbod, aldus moet worden uitgelegd dat van een fout in de zin van die bepaling enkel sprake kan zijn als het gaat om een evidente fout (zoals bijvoorbeeld een administratieve mislag). Een situatie als door eiser gesteld, waarin het gaat om een andere waardering en kwalificatie van tijdens een keuring geconstateerd gedrag van een hond, is niet te beschouwen als een dergelijke evidente fout. Verweerder is dan ook niet verplicht contact op te nemen met de Duitse stamboekhouding over het intrekken van het Duitse fokverbod.

6.4. Eisers stelling dat het in strijd met de redelijkheid en billijkheid is @@@ [naam hond] na wijziging van het KR alsnog een Nederlands fokverbod op te leggen, slaagt evenmin. Daargelaten dat verweerder niet zelf een fokverbod oplegt maar het Duitse fokverbod overneemt, kon verweerder na wijziging van het KR niet anders beslissen. Bovendien geldt het besluit niet met terugwerkende kracht en is door verweerder besloten geen fokverbod op te leggen aan de nakomelingen van @@@ [naam hond] en hun nakomelingen die al ingeschreven zijn in het NHSB.

6.5. Met betrekking tot eisers stelling dat sprake is van strijd met het gelijkheidsbeginsel overweegt de Geschillencommissie dat eiser niet heeft geconcretiseerd en onderbouwd dat sprake is geweest van vergelijkbare gevallen waarin verweerder anders heeft besloten. Eisers stelling is

daarom ongegrond. Ditzelfde geldt voor eisers stelling dat hij wordt veroordeeld voor een feit waarvan hij eerder door het tuchtcollege is vrijgesproken. De tuchtprocedure ging niet over het besluit tot overneming van het Duitse fokverbod.

6.6. Ook de betogen van eiser over het verzoek en de bevoegdheid van de NVL en over de FCI-regelgeving, kunnen niet slagen. Nu artikel VIII.9, eerste lid, van het KR verweerder verplicht tot overneming van een buitenlands fokverbod, is niet relevant op welke wijze verweerder op de hoogte is geraakt van het bestaan van het buitenlandse fokverbod voor @@@ [naam hond] en evenmin of ook de FCI-regelgeving verweerder tot overneming verplicht. Bij dit laatste neemt de Geschillencommissie in aanmerking dat het KR op dit punt niet in strijd is met de FCI-regelgeving.

6.7. Het standpunt van eiser dat sprake is van vooringenomenheid bij (een bestuurslid van) verweerder, kan niet tot een ander oordeel over het besluit van verweerder leiden. De Geschillencommissie is van oordeel dat het uiterst ongelukkig is dat een bestuurslid van verweerder zich hangende de besluitvorming door verweerder op sociale media over de kwestie @@@ [naam hond] heeft uitgelaten. Er is echter geen aanleiding te veronderstellen dat die uitlatingen van invloed zijn geweest op de inhoud van de besluitvorming, gelet op de verplichting voor verweerder een buitenlands fokverbod over te nemen.

7. Gelet op wat hiervoor is overwogen, slaagt geen van de argumenten van eiser. Het beroep is dus ongegrond. Daarom wordt het griffierecht niet terugbetaald.

Beslissing

De Geschillencommissie verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door mr. G.A. Bouter-Rijksen (voorzitter), mr. drs. R. in 't Veld. en mr. J.W. Veenendaal.

w.g. de leden van de Geschillencommissie